

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoE/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115210891
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115210891.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: Andrea Vencelová, nar. XX.XX.XXXX, IČO: 45 298 319, bytom Dlhá 84, 949 01 Nitra, o vymozenie sumy 408 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 24. januára 2018 č.k. 9Er/392/2015-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Zistil, že exekučným titulom v danej veci bol rozhodcovský rozsudok zo dňa 12.03.2012 sp.zn. SR09920/11 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava. Bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. 406000048 uzatvorenej dňa 23.03.2010 medzi oprávnenu a povinnou ako dlžníkom. Posúdil zmluvu ako spotrebiteľskú, pričom v postavení spotrebiteľa bola povinná. Konštatoval, že rozhodcovské konanie prebehlo na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej v článku 15 Všeobecných obchodných podmienok. Mal za to, že doložka spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Nebola dojednaná individuálne a bola uzavretá v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa. Predmetná doložka obsahovala neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučovala právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd po tom, čo jedna zo zmluvných strán podala žalobu na Stály rozhodcovský súd. Obsah doložky nemohla povinná ovplyvniť, pričom dojednanie takejto doložky bolo neprijateľnou podmienkou, ktorá bola v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Exekučný titul vydaný na základe nej považoval za v rozpore so zákonom, pretože celý postup od doložky po rozhodcovský rozsudok bol prejavom zneužitia práv oprávnenej ako dodávateľa. Výkon práv oprávnenej považoval za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa.

2. Oprávnená napadla uznesenie v zákonnej lehote odvolaním z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V prípade konania o sťažnosti navrhla, aby súd prvej inštancie napadnuté uznesenie zmenil a poveril súdneho exekútora. Mala za to, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti. Poukázala na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 a 2 ZoRK a uviedla, že súd na správne zistený skutkový stav aplikoval nesprávne právny predpis. Tvrdila, že formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu (v

prejednávanej veci rozhodcovský rozsudok) a preskúvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Exekučný súd sa v rámci materiálneho prieskumu musel obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Postupom súdu prvej inštancie v predmetnej veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 ZoRK došlo k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Tvrdila, že s povinnou uzatvorila rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. ZoRK formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch bola rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Namietala, že konajúci súd tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Tvrdila, že povinnej nebola odňatá možnosť obrátiť sa, v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere, na všeobecný súd a v danej veci konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

3. Povinná sa k odvolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie začalo dňa 09.02.2015, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu. Tým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 12.03.2012 sp.zn. SR 09920/11 zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2012 a vykonateľnosť dňa 13.04.2012. Podkladom na jeho vydanie bola zmluva o úvere č. 406000048 zo dňa 23.03.2010. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Povinná vystavila oprávnenej dňa 23.03.2010 zmenku č. 406000048, ktorou sa zaviazala zaplatiť za ňu po jej predložení oprávnenou sumu 408 eur. Zmenka slúžila taktiež ako podklad pre vydanie rozhodcovského rozsudku. Súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru bola v čl. 15 rozhodcovská doložka. Podľa nej, všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere č. 406000048, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcej úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek z nich podá žalobu na všeobecnom súde, považuje sa to za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej doložky. Toto ustanovenie sa nepoužilo v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej bola rozhodcovskou doložkou v súlade s predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Súdny exekútor žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenu súdu prvej inštancie dňa 16.04.2015 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Spolu so žiadosťou doručil návrh na vykonanie exekúcie, originál exekučného titulu a plnomocenstvo, resp. číslo Spr. pre Advocate, s.r.o., advokátska kancelária. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, (1) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

7. Reagujúc na námietky oprávnenej uvádzané v odvolaní odvolací súd osobitne poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého závery sa považujú za konštantné. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 10. 2011 sp.zn. 3Cdo/146/2011 a zo dňa 18. 01. 2012 sp.zn. 6Cdo/143/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Povinnosťou exekučného súdu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie je skúmať, či návrh na vydanie exekúcie a exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom a či rozhodcovský súd mal právomoc vo veci konať (§ 45 ods. 1 písm. b) ZRK), pričom právomoc súdu skúmať samotné rozhodcovské konanie vyplýva z ust. § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2012 sp.zn. 2 Cdo 5/2012).

8. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

10. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku).

11. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z uvedeného vyplýva, že súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s príslušnými právnymi predpismi je hmotnoprávnym predpokladom vykonania exekúcie.

12. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľmi a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver

a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom a dôvodmi súdu prvej inštancie, pre ktoré správne posúdil zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú. Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci je otázka, či rozhodcovská doložka k úvere, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je neprijateľnou podmienkou. Podľa dojednanej rozhodcovskej doložky, spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na oprávnenej. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že o rozhodcovskú doložku, ktorá vyžaduje, že spory môžu byť síce riešené aj v súdnom konaní, ide aj vtedy, ak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na oprávnenej, že síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a príslušným súdom Slovenskej republiky, ale ak by podľa tejto rozhodcovskej doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, odvolávajúc sa na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľov diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardizovanými typmi zmlúv.

15. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je svojím obsahom najbližšie problémovej rozhodcovskej doložke. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odvrátil. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej (typovej, adhéznej) zmluvy. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a je povinnosťou nielen súdu, ale aj rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodiť všetky právne dôsledky, a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložky spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšiu stranu a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú doložku.

16. Nepochybne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom (oprávnenou) naformulované zmluvné klauzuly vrátane rozhodcovských doložiek a je zjavné, že spotrebiteľ (povinná) nemohol znenie všeobecných podmienok poskytnutia úvere. Taktiež je nutné konštatovať, že bez súhlasu s týmito podmienkami by nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere. Na strane oprávnenej je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy preukazujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky. Ak si spotrebiteľ individuálne vyjednal rozhodcovskú doložku, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednal aj podmienky arbitráže. Z obsahu spisu však takýto záver nie je možné prijať.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o skutočnosť, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodovať, a to vzhľadom k tomu, že nebola platne a individuálne dojednaná rozhodcovská doložka, ktorá mala právomoc rozhodcovského súdu podľa tvrdení oprávnenej založiť, a teda právomoc tohto rozhodcovského súdu nebola založená. S poukazom už na vyššie uvedené skutočnosti ide teda o nulitný právny akt, ktorý nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, a to ani z formálnej ani z materiálnej stránky.

18. Na záver odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého má povinná v danom konaní postavenie spotrebiteľa napriek tomu, že v zmluve o úvere bola okrem mena, priezviska, rodného čísla, adresy trvalého bydliska a čísla občianskeho preukazu identifikovaná aj identifikačným číslom (IČO) a obchodným menom. V zmenke a v rozhodcovskom rozsudku bola identifikovaná prostredníctvom obchodného mena a IČO. Hoci oprávnená nenamietala toto právne

posúdenie súdom prvej inštancie vo svojom odvolaní, je v tejto súvislosti potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 31Cdo/660/2010 a na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 1930/11, podľa ktorého je porušením práva na spravodlivý proces taká interpretácia ustanovení na ochranu spotrebiteľa, a to i vo vzťahoch podriadených režimu Obchodného zákonníka, ktorá vedie k odmietnutiu ich aplikácie na vzťahy, v ktorých vystupuje fyzická osoba, majúca podnikateľské oprávnenie, avšak v týchto vzťahoch sa ako podnikateľ nespráva. Odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Európskeho súdneho dvora v prípade Johann Gruber proti Bay VaAG, sp.zn. C-464/01 zo dňa 20. 01. 2005. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania dlžníka (povinnej) ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za iný, nespotebiteľský úver, majúci sa riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku. V tomto prípade by bola takouto dôkaznou povinnosťou zaťažená oprávnená. Preukázaním tejto skutočnosti nemôže byť len všeobecný údaj v zmluve o úvere, ktorý identifikuje povinnú ako fyzickú osobu a aj ako podnikateľku. Takéto strohé označenie neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis malo uzavretie úverovej zmluvy s podnikateľskou činnosťou povinnej. Uvedené možno vyvodiť aj zo skutočností, že predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostranne adhéznej zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka (povinnú), ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán. Nemožno teda opomenúť, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch. Spotrebiteľ spravidla jej obsah nemôže meniť vzhľadom na formulárovú predtlač a je slabšou stranou zmluvného vzťahu.

19. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).